

ת"פ 40332/09/13 - מדינת ישראל נגד אמן בן חסן זיד

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 40332-09-13 מדינת ישראל נ' זיד(עציר)

בפני בעניין: כב' השופטת קלרה רג'יניאנו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אמן בן חסן זיד

הנאשם

מר - דן

- הגנש הרשע על פי הודאתו בעבירות של שוד בחבורה וכנסה לישראל שלא כדין (עבירות בניגוד לסעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 וסעיף 112(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952, בהתאמה).
- הודאת הגנשם באה בכפוף להסדר טיעון במסגרתו הוגש כתב אישום מתוקן. הסדר הטיעון לו כלל הסכמה לענין העונש. עם זאת, סוכס בין ב"כ הצדדים כי המאשימה תעתור לעונש ראוי של 40 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס סמלי ופיצוי למתלון והגנה טען באופן חופשי.
- כתב האישום**

הגנשם חושב הרשות הפלסטינאית ללא היתר כניסה לישראל.

ב-16.9.13 בשעות הצהריים לערך, בכפר ח'רבת אל מצבאח (להלן: "הכפר"). פנה מוחמד מצלח (להלן: "מצלח") לגנאס וסיפר לו כי שני אחרים מבקשים להעביר רכב משטחי ישראל לשטחי הרשות. הגנאס ביקש לפגוש באחרים. הגנאס ומצלח יצאו בסמוך לשעה 14:00 מהכפר, אל עבר כביש 443 בדרכם לישראל. הם נסעו בתחבורה ציבורית לתל אביב. משהגיעו לתל אביב המתינו לשעות החשיכה.

הגנאס שאל היכן האחרים ומצלח השיב כי הם לא יגיעו ולכן עליהם לנגוב רכב בעצמם. השניים קשרו קשר לבצע שוד רכב. על פי התכנון הגנאס יתפוס את הנהג ומצלח ישלים את יתר הפעולות. ב-17.9.13 בשעה 00:30 לערך, סמוך לתחנה המרכזית בתל אביב, עלו הגנאס ומצלח על מונית, בה נהג אלוהו ביטוניהן, יליד 1943 (להלן: "המתלון") וביקשו להגיע לכרמי יוסף. הגנאס ישב מאחור ומצלח ליד המתלון.

עם הגעתם מטר 200- מלפני שעה הישוב כרמי יוסף, הורה מצלח למתלון לעצור את הרכב. המתלון עצר את הרכב ואז תפס הגנאס בשתי ידיו את צווארו של המתלון בתנועת חניקה מאחור ומצלח היכה אותו באגרופים על פניו וידיו, תוך שהוא דורש מהמתלון כסף. בשלב כלשהו במהלך האיירוע, היכה הגנאס מכת אגרופ פניו של המתלון.

בהמשך יצא מצלח מהרכב, ניגש אל דלת הנהג, פתח אותה ומשך את המתלון בכוח אל מחוץ ליה ומתלון נטל לרצפה. אותה עת, הגנאס המתין במושב האחורי. בעוד המתלון שרוי על הרצפה, נכנס מצלח לרכב, התיישב בכיסא הנהג ונמלט יחד עם הגנאס בנסיעה מהמקום.

כעוצאה מהאלימות שהופעלה כלפי המתלון, נגרמו לו מכאוב ורגישות באיזור הצוואר, נפיחות וכאבים בכף ד ימין, שפשופים במרפק ימין ובשתי הברכיים.

נגד מצלח הוגש כתב אישום נפרד שנדון בפני מותב אחר, מצלח כפר. נשמעו ראיות וטרם ניתנה הכרעת הדין.

הגנאס העיד כעד תביעה במשפטו של מצלח.

- טיעוני ב"כ המאשימה לעונש**

בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על אופייה וחומרתה של העבירה, כאשר הגנאס ומצלח נהגו בעורמה כלפי נהג המונית והעמידו פנים של נוסעים תמימים כאשר כוונתם האמיתית הייתה לשדוד את הרכב על פי תוכנית שרקמו קודם לכן. ב"כ המאשימה הפנתה לאלימות שהופעלה כלפי המתלון וציגה בטיעוניה כי אלמלא נסיבות מקלות שנטענו על ידי בא כוחו במהלך המשא ומתן, היה מקום להחמיר בעונשו מעבר לעונש לו עותרת התביעה. ב"כ המאשימה ציינה כי שוכנעה שחלוק של הגנאס היה פחות דומיננטי מחלוק של מצלח, בהתחשב בכך שלא יצא מהרכב והיה זה מצלח שיצא מהרכב, משך את המתלון בכוח מחוץ לרכב והטילו לרצפה. בנוסף, נשקלו היעד עבר פלילי, הודאת הגנאס ולקוחת האחריות. הפללתו של מצלח כבר בשלב החקירה המשטרית ועדותו של הגנאס כעד תביעה במשפטו של מצלח.

- באשר לזיקום שנגרמו למתלון, הגישה ב"כ המאשימה צילומים מהעמדים את החבלות של המתלון ומסמכים רפואיים של בית החולים לגבי הטיפול הרפואי שניתן.
- בהתייחס למתחם העונש ההולם, הציעה מתחם ענישה הנע בין 5 שנות מאסר ל-8 שנות מאסר. היא סמכה בטיעוניה על מספר פסקי דין שהציגה לעיון (פורטו בפרוטוקול הדין).
- בהתאם לסיכום עם ב"כ הגנאס, במסגרת הסדר הטיעון, עתרה ב"כ המאשימה לעונש כולל של 40 חודשי מאסר בפועל, עונש חוזרג מהרף התחתון של מתחם הענישה שהוצע. בנוסף, עתרה למאסר על תנאי, פיצוי למתלון וקנס סמלי.
- טיעוני ב"כ הגנאס לעונש**

- ב"כ הגנאס טען כל מה שניתן היה לטעון למען מרשו, חלקו על מתחם הענישה שהוצע על ידי ב"כ המאשימה וביקש לקבוע מתחם ענישה הנע בין 10 חודשי מאסר בפועל ל-25 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הגנאס התייחס לשיחוף הפעולה של הגנאס עם הרשות החוקרת, העדות שמסר הגנאס בבית המשפט נגד מצלח, עברו הנקי ונסיבות ביצוע העבירה. לשיטתו, הגנאס נגור אחר מצלח, שסיפר לו שעלילים לאסוף רכב ששניים אחרים מבקשים להעביר, באמצעותם, מישיראל לשטחי הרשות ולאחר שהרכב לא הגיע נרקם ביניהם הקשר. הוא ציין כי הגנאס הסתכר בביצוע העבירה מבלי שהתכוון לכך. הוא לא הצטייר בכלים או בכל אבזר אחר. עוד ציין כי התכנון של השניים לשדוד את הרכב, לא כלל הסכמה לתקוף את המתלון ומי שיזם את התקיפה היה מצלח.
- ב"כ הגנאס טען כי במקרים דומים הטילו ביה המשפט עונשים קלים בהרבה מהעונש לו עותרת המאשימה ומשכך, אין להחמיר עם הגנאס מעבר למדידות הנהגת על פי הפסיקה. ב"כ הגנאס הפנה לתי"פ 12-15606-02 על בית משפט זה שם הוטל על הגנאס 18 חודשי מאסר. תי"פ 10-15368-12 על שם הוטל עונש מאסר של 18 חודשים ותי"פ 09-13-30700 שם הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל.

תי"פ 03-10-11659 שם הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל.

לשיטתו, נוכח האלימות המינורית שהופעלה כלפי המתלון זה וסכנת החיים המשקפת לגנאס עקב שיתוף הפעולה שלו עם המשטרה, יהיה זה נכון וצודק לגזור דינו של הגנאס על פי הרף הנמוך של מתחם הענישה שהוצע על ידו. בהתייחסו לפסיקה עליה סמכה ב"כ המאשימה הוא טען כי היא רל לבטניט ביצוע של הנסיבות השונות.

הגנאס אמר דברו אחרון. הוא התנצל על מעשיו וביקש את רחמי בית המשפט.

דיון והכרעה

נסיבות ביצוע העבירה הינן חמורות ואין בידי לקבל את טענת ב"כ הגנאס כי מדובר בנסיבות שאינן חמורות.

אקדים ואומר שדי בעובדה שהגנאס ומצלח החליטו לבצע שוד רכב מנהג מונית כדי לקבוע שמדובר בעבירה חמורה. העובדה שהקשר בין השניים נרקם במהלך המפגש ביניהם ולא בראשיתו, אין בה כדי להפחית מחומרתה של העבירה.

- על פי עובדות כתב האישום הגנאס חבר למצלח לאחר שזה הציע לו להעביר רכב מתחומי מדינת ישראל לתחומי הרשות. משהודיע מצלח לגנאס שתוכנית זו לא תצא לפועל ועליהם לנגוב רכב בעצמם, הסכים הגנאס להצעה, השניים קשרו קשר לבצע שוד רכב. על פי התוכנית **"הגנאס יתפוס את הנהג ומצלח ישלים את יתר הפעולות"**.
- לחומרה של הציון, כי העבירה בוצעה בשעות הקטנות של הלילה ומשעצר המתלון את הרכב, כפי שזורה לו מצלח **"תפס הגנאס בשתי ידיו צווארו של המתלון בצורת חניקה מאחור ומצלח הכה באגרופים על פניו וידיו של המתלון תוך שהוא דורש מהמתלון כסף. בשלב כלשהו במהלך האיירוע היכה הגנאס מכת אגרופ בפניו של המתלון"**.
- בין אם תכנונו השניים, במהלך קשירת הקשר, לנהוג באלימות כלפי נהג המונית ובין אם לאו, כאשר הגיעו לשלב הביצוע, תקפו את המתלון במכות אגרופ בפניו ובידיו על מנת להוציא זמנם לפועל. הגנאס היה הראשון שתפס בשתי ידיו את צווארו של המתלון **"כדי שמצלח ימשיך את יתר הפעולות"** ובהמשך גם הכה אותו במכת אגרופ בפניו. התנהלותם של הגנאס ומצלח במהלך השוד מלמדת כי הם היו נחשפים ביעדם להוציא לפועל את התוכנית שרקמו ביניהם, אפילו אם הדבר כרוך בפעולת אלימות ותקיפת המתלון.
- רבות נכתב על חומרתה של עבירת השוד ועל פגיעתה בתחושת הביטחון של הקורבן ובקניינו. מנוון עבירות השוד ונסיבותיהן הוא רחב, וחומרת העבירה משתנה בהתאם. טיב המעשה, סוג ההקורבנות כלפיו מכוון מעשה השוד והמק שנגרם לקורבן, מהווים אינדיקציה לחומרת המעשה.
- על הצורך בהגנה על אורחים תמימים הטוסקים בשגרת יומם לפרנסתם, עמד השופט א' רובינשטיין בע"פ 9647/09, **שור נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 14.10.2009 [פורסם בבנו]:

"שוד כשלעצמו, בין החמורות שבעבירות הוא, ועסקינות בשוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, עונשו המירבי עשרים שנות מאסר. שוד בתחנת דלק בשעות ליל ניתן להשוות לשלד, לשוד נהג מונית, שוד אחריות עמדי שוד אחר ולא שתיים, רובו מלים אך מיותר; שעל השוור ביניהם הוא הפגיעה במי שנוכח לשרת את הציבור, לפרנסתו, גם באישון לילה, והוא חשוף לדוון הזולת. נהג המונית הוא בודד, וכך על פי רוב המתדלק הלילי. דרך יחידה שבתי המשפט יכולים לבטא בה את עמדתם הנחרצת כלפי החוטאים כבנון זא, לתרום ולהגנת המתדלקים, היא בענישה"

עבירות השוד המבוצעות כלפיו נהי מונית אין תופעה נדירה. בית המשפט העליון הצביע לא אחת על חובתו להגן על נהגי מונית, המעניקים שירות לציבור גם בשעות שאינן שגרתיות ומפאת עבודתם חשופים לנחמוט של עבריינים, בהיותם טרף קל לשודדים.

"נהגי מונית הפכו בשנים האחרונות טרף קל למעשי השוד, והואיל ונאסר עליהם לבחור את נוסעיהם, ולא אחת מנוצלת עובדה זו על ידי אנשים חסרי מצפון כדי להסיעם למקומות מבודדים שם הם חוקפים את הנהגים, מארצים אותם לברוח על נפשם, ונובנים את רכביהם. זו התנהגות ששומרתה רבה, ולא אחת פסקנו כי יש להשית ביניה תקופות מאסר ממושכות, במטרה להבהיר את חובתם להגן על הנוסעים ששירותם ישרדו לשלם אם ימצאו חוטאים בכך..."

(עי"פ 1885/07, **עויס נאיף נ' מדינת ישראל**, פורסם בבנו)

ראו גם עי"פ 10828/04 **אלטורי טלאל נ' מדינת ישראל**, פורסם בבנו.

- עבירת שוד המבוצעת כלפי נהגי מונית קלה יחסית לביצוע. מדובר במעשים נפוצים, המלווים לא אחת באלימות. הפגיעה במתלון בנסיבות שכאלה היא פגיעה כלכלית ופגיעה נפשית נוכח הטרואמה שמתעשה השוד, שגן הסתם תלווה את המתלון תקופה ארוכה.
- חלקו של הגנאס בביצוע השוד לא היה מינורי. העובדה שישב במושב האחורי של המונית אינה מפחיתה מחומרת מעשיו, בעיקר בשים לב לכך שהגנאס פעל על פי המתוכנן והיה הראשון שתפס את המתלון בצווארו, בתנועת חניקה מאחור כשהו עצר את הרכב ובהמשך המשך ותקף אותו.
- ב"כ המאשימה הציעה מתחם ענישה הנע בין 5 שנות מאסר ל-8 שנות מאסר וזרף זאת ביקשה להטיל על הגנאס 40 חודשי מאסר, עונש נמוך, בצורה משמעותית, מהרף התחתון שהוצע על ידה. ב"כ המאשימה הסבירה את החריגה בנסיבות לקולה וכן הודאת הגנאס ולקוחת האחריות, שיתוף הפעולה עם רשויות אכיפת החוק, העדות שמסר נגד מצלח, היעד עבר פלילי וחלוק הפחות דומיננטי של הגנאס. יצוין, כי שקולים אלה, הם **"נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה"** ועל פי הוראת סעיף 40. אי לחוק העונשין, הם מצויים בתוך מתחם הענישה. החריגה ממתחם הענישה היא על פי שקוליו שיקום שאין חולק שמקרה הדדון אינו מננה עלילה.
- מתחם העונש ההולם שהציע ב"כ הגנאס אינו הולם את המדיניות הנוהגת ואינו מתחשב בערכים החברתיים שנפגעו והם פגיעה בביטחון ציבור נהגי המונית, החשופים מכרוח עבודתם וביעקר בשעות הלילה לפגיעה פיזית ובנסוף פגיעה בזכות הקניין של המתלון שנגשדה ממנו המונית המשמשת אותו לפרנסתו. הפסיקה המקלה שהציג הסניגור המלומד, אינה רלוונטית לשנינו.
- העונשים בת"פ 12-15606-02 ותי"פ 10-15368-12 נגזרו על פי הסדרי טיעון. בת"פ 10-130700-09-13 התחשב בית המשפט בפגיעותו של הגנאס שנפצע במהלך השוד מידי של המתלון. בת"פ 13-09-30700 נדון הגנאס ל-24 חודשי מאסר. בית המשפט התחשב בהמלצת שירות המבחן שהמליץ שתקופת המאסר "לא תהיה ממושכת מדי".
- במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול על פי הוראת סעיף 40. לחוק העונשין, את התכנון שקדם לביצוע העבירה, ביצוע צוואות, הנוק הפיזי והנפשי שנגרמו למתלון, הסיבות שבגינו את הגנאס לבצע את העבירה, האלימות שהופעלה כלפי המתלון והעונבה בוצעה כשהגנאס שהה בארץ באופן בלתי חוקי.
- אני סבורה שמתחם העונש ההולם בעבירת שוד בנסיבות של שיהיה בלתי חוקית נע בין 4 ל-7 שנות מאסר.
- מתחם הענישה שהציעה ב"כ המאשימה מסתמך על פסיקה בנסיבות אחרות חמורות יותר כמו שימוש בנשק (קר או חם) ואנשמים עם עבר פלילי.
- באשר לענישה שבתוך המתחם, נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אלה המנויות בסעיף 40א. לחוק העונשין, יש לשקול את ההודאה ונטילת האחריות, שיתוף הפעולה עם רשויות החוק, נוכחותו להעיד במשפט של מצלח והיעדר עבר פלילי.
- אני מסכימה עם טיעוני ב"כ הגנאס בכל הנוגע לשיחוף הפעולה של הגנאס עם רשויות החוק וההשלכות העוללות להיות לכך במהלך מאסרו. אין לשלול את האפשרות שבמהלך שהייתו בכלא יסווג כטעון הגנה על כל המתנתמם מכך.
- סיכומו של דבר, עונש של 40 חודשי מאסר לו עותרת המאשימה אינו מחמיר עם הגנאס על פי הרף התחתון שנקבע על ידי חוזר באופן משמעותי מרף הענישה התחתון שהוצע על ידי המאשימה.
- אלמלא העונש שהוצע על ידי המאשימה הייתי גוזרת דינו של הגנאס על פי הרף התחתון במתחם שקבעתי. אולם, לא אחמיר עם הגנאס מעבר לבקשת המאשימה ואדון את הגנאס לעונשים הבאים:
 - 40 חודשי מאסר בפועל ומנינים מיום מעצרו 17.9.2013.
 - 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות או עבירת רכוש מסוג פשע.
 - 40 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות או עבירת רכוש מסוג עון ועבירה של כניסה לישראל שלא כדין. המאסר על תנאי לא יחול על עבירה של החזקת נכס חשוד כנגבו.
 - אני מחייבת את הגנאס לפצות את המתלון בסכום של 4,000 ₪ שיופקוד בקופת בית המשפט לא יאוחר מיום 1.9.2014.
 - לא יופקד הפיצוי במועדו, ישש ריבית והפרשי הצמדה מיום גזר הדין והגבייה תועבר למרכז לבטיב קנסות.

באשר לקנס, נוכח תקופת המאסר והפיתוי שהוטלו על הגנאס, החלטתי להימנע מהטלת קנס. התביעה תמסור למזכירות בית המשפט פרוטי האישים של המתלון ותודיע לו תוכן החלטה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - il.verdicts.co ©

ניתן היום, כ"ט אייר תשע"ד, 29 מאי 2014, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ובא כוחו.